

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
26†—Γραρσίον ὁδ. Ἐρμού—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν ξένων «Περιοδικῶν» ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομάς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμμοτοσῆμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἡ ὀκνηρία εἶναι σκωρία καὶ καρκίνος τῆς ψυχῆς, τὸ προσκεφάλαιον τοῦ διαβόλου ἐφ' οὗ ἀναπαυόμενος σύρει τὸν ἄνθρωπον εἰς μυρίας παρεκτροπὰς· ὁ τάφος ζῶντος ἀνθρώπου. Τὸ ἔδαφος ἀφιέμενον εἰς ἡσυχίαν ταχέως θά παραγάγῃ πολλὰς ρίζας, ἀνακινούμενον ὅμως διὰ χεῖρὸς τοῦ ἐργάτου παράγει καρπὸν πρὸς τροφήν. Δὲν εἶναι μόνον ὀκνηρὸς ὁ μὴδὲν ποιῶν ἀλλὰ καὶ ὁ δυνάμενος νὰ καταγίνη εἰς ἐπιωφέλεστερον ἔργον. Ἡ καταστροφὴ τινῶν ἀνθρώπων χρονολογεῖται ἐκ τινος ὥρας σχολῆς, διότι ἡ ἐνασχόλησις εἶναι ἡ πανοπλία τῆς ψυχῆς. Σατυρικόν τι ποίημα παρουσίαζε τὸν διάβολον ὡς ἀλιεύοντα ἀνθρώπους καὶ προσαρμόζοντα τὸ δέλεαρ αὐτοῦ κατὰ τὰς διαθέσεις καὶ τὸ ἔργον τῆς λείας του· ἀλλ' ὁ ὀκνηρὸς οὐδεμίαν, ἔλεγε, ἐδίδεν αὐτῷ φροντίδα, διότι ἔδρακε τὸ γυμνὸν ἀγκυστρον. Ἡ ἐργασία ἐπομένως πρέπει νὰ ᾖ τὸ κύριον μέλημα τοῦ ἀνθρώπου οὐδόλως ἀποβλέποντος εἰς τὸ εἶδος αὐτῆς ἀλλ' εἰς τὴν ἐκ ταύτης ὠφέλειαν, ὡς ἀποτρεπούσης αὐτὸν ἀπὸ πάσης κακῆς καὶ θλεθρίας συνεπειάς.

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ

[Συνέχεια καὶ τέλος].

Ἄῖρα ὑπόσχεσις ἐδόθη πρὸς θυσίαν ἐνὸς βοῦς συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Ἱεροῦ Κολλεγίου. Δωρεὰ ἐδόθησαν τοῖς πρεσβευταῖς ἐξ Αἰτωλίας. Ὁ Ἐλευθίος, ὁ πραιτωρ, ἀνεχώρησεν εἰς Σικελίαν.

Γεῦμα ἐδόθη εἰς τὸν λαὸν ὑπὸ τῶν υἱῶν τῆς Μαρίας, κατὰ τὴν κηδεῖαν τῆς μητρὸς των.

Ἀδράμα ἐδιδάχθη σήμερον, ἱερὸν τῆ Κυβέλης.

Τρίτη ἐπὶ ἐνάτῃ Ἀπριλίου.

Ὁ Ποπίλιος Ἀθήνας, ὁ Κ. Δέκιμος καὶ ὁ Κ. Ὅστιλιος ἀπεστάλησαν πρεσβεύειν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας καὶ Αἰγύπτου, ὅπως συμβιβάσωσι τὴν διένεξιν δι' ἣν νῦν πολεμοῦσιν. Δίαν πρῶτ' ἀνῆλθον, ὑπὸ μεγάλης συνοδείας πελατῶν καὶ συγγενῶν ἀκολουθούμενοι, νὰ προσενέγκωσι θυσίαν καὶ σπονδὰς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κάστωρος καὶ Πολυδεύκου πρὶν ἢ ἄρξονται τῆς ὁδοπορίας των.

Τὰ ἐξῆς ἀνήκουσιν εἰς σειράν τοῦ αὐτοῦ δημοσιεύματος, ὅταν ἦτο ἑκατὸν εἰκοσὶν ἔτη παλαιότερον. Ταῦτα εἰσὶ πληρέστερα καὶ τερπνότερα ἢ τὰ πρότερον μνημονευθέντα, τῆς τέχνης τῆς ἐφημεριδογραφίας προδευτάτης ταχέως ὡς καὶ πᾶν ἕτερον, ὑπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν Ῥώμην· ὀλίγα παραδείγματα ἀρκέσουσιν.

Ἄῖ Οὐ Σιλλινὸς καὶ Μυραίνης, ὑπατοὶ. Τρίτη ἰδῶν Μαρτίου.»

Ἄῖ Οὐ Μυραίνης ἔθυσεν λίαν πρῶτ' ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κάστωρος καὶ Πολυδεύκου καὶ μετὰ ταῦτα συνῆλθεν ἡ γερουσία ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Πομπηίου.

Ἄῖ Πέμπτη Καλενδῶν Σεπτεμβρίου. Ὁ Μάρκος Ἰούλιος Κικέρων συνηγόρησεν ὑπὲρ τοῦ Κορνηλίου Σύλλα, κατηγορηθέντος ἐπὶ συνεργείᾳ ἐν τῇ συνομοσίᾳ τοῦ Κατιλίνα καὶ ἐκέρδησε τὴν δίκην διὰ πλειοψηφίας πέντε δικαστῶν. Οἱ τριβούνοι ᾤσαν κατὰ τῶν κατηγορουμένων.»

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΕΙΡΗΝΙΩΣ

Μιά γερόντισσα Δασκάλα ή κυρία Ειρηنيώ
Ποῦ φαινόταν καθὼς πρέπει εἰς τὰ χρόνια τὰ μικρά,
Εἶχε πόθο γιὰ ν' ἀνοίξῃ καὶ ἐκείνη ἓνα σχολεῖο
Σ' τὴν καλὴν τὴν γειτονιά τῆς 'στὴ Μητρόπολι κοντᾶ
Κι' ὅταν πέρασαν τὰ χρόνια τὰ δροσάτα εἴκοσι δύο
Ἐκατόβωσε νὰ κάμῃ τὸ χουσό τῆς τὸ σχολεῖο.

Κι' ὅσα ἦσαν ποιδίαια 'στ' Εἰρηνιώ γειτονικά
Ποῦ πολὺ ἐδίγαν ὅλα πᾶς τὰ γράμματ' ἀγαποῦν,
'Ἡ Δασκάλα 'στὸ σχολεῖο τῆς τὰ ἐπίρ' εὐγενικά
Νὰ τὰ μάθῃ νὰ διαβάζουν, τὴ μαμά τους ν' ἀκοῦν'
Καὶ ἀκόμα 'στὴ κρεββάτι δὲν πέρτουν νὰ πλαγιάσουν.
Μ' εὐχρίστησι 'στὸν Πλάστη προσαυχούλα νὰ διαβάσουν.

Τὸ Σχολεῖο τί πράγμα εἶναι τὸ καθ' ἓνα σας τὸ ζεῦρει,
'Απὸ σὰς παιδιὰ μεγάλα, ἀπὸ σὰς παιδιὰ μικρά,
Κι' ὅποιου ἡ ψυχὴ ποτέ του τὸ σχολεῖο δὲν γυρεύει
Δουτυχιὰ δὲ τὸν πλακώσῃ 'στὴ ζωὴ καμμιά φορὰ,
Μιμηθῆτε τὰ παιδάκια ποῦ 'σαυτὴ τὴ ζωγραφιά
Μὲ βιβλίο εἰς τὸ χέρι δίχουν τότε προθυμιά.

Πόσα πράγματα μαθίνει 'στὸ Σχολεῖο ὅποιος πάει,
Πόσα εὐμορφα τραγούδια, ἱστορίας, προσευχαίς,
Τὴν ψυχὴ πᾶς ξευμενίζῃ καὶ τὰ φρόνιμα ζητάει
Καὶ τί συμβουλαὶς διδάσκουν τοῦ βιβλίου ἡ ζωγραφιαίς
Σ' τὸ Σχολεῖο, 'στὸ Σχολεῖο ὅποιος θέλει νὰ ὑψωθῇ,
'Εκεῖ πέρα εἶναι τὰ πλούτη καὶ ἐκεῖ δὲ δοξασθῇ.

N. ΙΓΓΛΑΕΡΗΣ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΘΡ. ΖΑΗΜΗ.

Ὁ Θρασύβουλος Ζαήμης ἐγεννήθη τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1822, ἐν Κερπηνῇ τῶν Καλαβρύτων, ἐκ πατρὸς τοῦ Ἀνδρέου Ἀσημάκη Ζαήμη, καὶ μητρὸς τῆς Ἑλένης, θυγατρὸς τοῦ Ἰωάννου Παπαγιαννοπούλου ὀνομασθέντος Ἀηλιγιάννη, ἐκ Ἀχκαδίων, Πρεσβτοῦ τῆς Πελοποννήσου. Ἀπεβίωσεν οὗτος ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 58. Θανόντος τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀνδρέου Ζαήμη, τὴν 4 Μαΐου 1840, ὁ νέος Θρασύβουλος ἀνεχώρησεν εἰς Γαλλίαν,

νὰ δεχθῆ κατόπιν τὴν πρωθυπουργίαν, προσενεχθεῖσαν αὐτῷ. Ἀπέλασεν τῆς Συνελεύσεως, διωρίσθη Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας. Τὸν 8βριον τοῦ 1865, μετέσχε τοῦ ὑπὸ τὸν Δεληγεώργην βραχυβίου ὑπουργείου, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Τότε, καταργηθέντος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, παρητήθη τῆς θέσεως τοῦ ὑπουργοῦ. Τῷ 1868, ἐγένετο Βουλευτὴς καὶ ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τοῦ ὑπουργείου Βουλγαρῆ ἀντιπολιτεύσεως. Τῷ 1875 ἐξελέχθη Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, μετὰ τὸν Κουμουνοῦρον, κληθέντα εἰς τὴν πρωθυπουργίαν. Ὅτε τῷ 1877 συνεκροτήθη τὸ Οἰκου-

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΖΑΗΜΗΣ

τὸν Αὐγούστον τοῦ 1843· σπουδάζας ἐκεῖ τὰ νομικά, ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἐν ἔτει 1847. Τῷ 1850 ἐξελέχθη Βουλευτὴς Καλαβρύτων. Τῷ 1855 ἐξελέχθη Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, τῷ δὲ 1859 ἐγένετο Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Τὸν Μάιον τοῦ 1864, πρωθυπουργούντος τοῦ Βάλθη, ἀπεστάλη εἰς Ἑπτανήσον, ὡς ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐξ Ἑπτανήσου πληρεξουσίων καὶ ἐγκαθιδρύσῃ ἐν ταῖς νήσοις τὰς ἐλληνικὰς Ἀρχάς. Ἐπανελθὼν ἐξ Ἑπτανήσου, ἀπέτρε νὰ μετέβῃ τοῦ ὑπουργείου Κανάρη καὶ

μεικὸν ὑπουργεῖον, ἐγένετο ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, παραιτηθεὶς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1878 μετὰ τῶν ἄλλων συναδέλφων του.

Ὁ Ζαήμης εἶναι ὁ ιδρύσας, ὡς Πρωθυπουργὸς, τὸν Σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων, οὗ ὁ σκοπὸς ἀνεγνωρίσθη ἐθνικώτατος καὶ αἱ ὑπηρεσίαι ὑπὲρ τοῦ ἐλληνισμοῦ τελεσφόροι. Ὁ Θ. Ζαήμης ἐνουμφεῖθη, ἐν ἔτει 1856, τὴν πρεσβυτέραν θυγατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου Κ. Μουρούζη Ἐλίαν, ἀναδειχθεῖσαν ἀνταξίαν αὐτοῦ σύζυγον καὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ οἴκου, ἐν ᾧ ἐγεννήθη, πιστὴν διάδοχον, μίαν δὲ

είνομενήν εὐδιάθετον πρὸς ἄμυναν μᾶλλον ἢ πρὸς φιλίαν. Ἐντεῦθεν θαρρυνθεὶς περιήλθον τὴν φάλαγγα, ἵνα ἐπιθεωρήσω τὸν τρόπον τῆς παρατάξεως καὶ εἶδον, ὅτι ἐκάστη πλευρὰ ἐβλεπε πρὸς τὸν ἐχθρόν. Τότε ἐζήτησα τὴν αἰτίαν τῆς πολυαριθμοῦ ταύτης συγκεντρώσεως καὶ συνεπέρανα, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ὄφρων, φοβηθὲν ἐχθρόν τινα, ὅστις πιθανὸν νὰ ἦτον ὁ μέγας ὄφις τοῦ Καῦμάνου, συνεσπειρώθη κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ὅπως ὑπερασπισθῆ κατὰ τοῦ φανέντος ἐχθροῦ.

Ὁ διάστημα κήρυξ τοῦ Θεοῦ λόγου ἐν Βοστώνη κ. Ἰωσήφ Κούκ ἀπήγγειλε πρὸ τινος χρόνου λόγον ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐν ᾧ ἐξήρε τὰ ὠφελήματα τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐπρότεινε σχέδιον, ὅπερ ἐν ἀπωτέρω μέλλοντι χρόνῳ ἴσως ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῆ καὶ κατὰ τὸ ὅποιον ἡ Μεγάλη Βρετανία, αἱ Ἠνωμέναι τῆς Ἀμερικῆς Πολιτεῖαι, ἡ Αὐστραλία, αἱ Ἰνδίαί, θὰ ἀπετέλουσαν συμμαχίαν δι' ἧς νὰ προσπύξωσι τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Πόση δὲ δύναμις δυνατὸν νὰ ἦναι κατόπιν τοιαύτης συμμαχίας; Ἐν Βρετανίᾳ ὑπάρχει πληθυσμὸς 400,000,000 ἀνθρώπων, ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις ἐτέρων 40,000,000. Ἐν τῷ Καναδᾷ καὶ τῇ Βρετανικῇ Ἀμερικῇ 4,000,000, ἐν ταῖς Δυτικαῖς Ἰνδίαῖς καὶ τῇ Γουιάνῃ ἕτερον ἐν ἑκατομμύριον. Ἐν Αὐστραλίᾳ 2,500,000 ἀνήκοντες τῇ Βρετανικῇ αὐτοκρατορίᾳ. Ἐπίσης ἐν ταῖς διεσπαρμέναις Βρετανικαῖς κτήσεις τῆς Μεγάλης Βρετανίας πλέον τῶν 3,000,000 λαοῦ. Ἐχομεν ἐν τῇ Ἀφρικῇ 1,500,000 καὶ ἐν ταῖς Ἰνδίαῖς 240,000,000 ὧν ἄρχει ἡ Ἀγγλία. Ἐν πάντα ταῦτα τὰ διεσπαρμένα ἑκατομμύρια ἐνωθῶσι, θὰ ἔχομεν 325,000,000 ἐν Ἀγγλαμερικανικῇ συμμαχίᾳ, ἢ σχεδὸν τὸ τέταρτον τῶν κατοίκων τοῦ κόσμου.

Μετὰ μίαν ἑκατονταετηρίδα πλέον τοῦ τετάρτου θὰ ἦτον ἐντὸς τῆς πιθανῆς ταύτης συμμαχίας. Βίς τὴν συμμαχίαν ταύτην πιθανῶς θὰ προτεκολλῶντο ἡ Ἰσπανία, ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ ὁμοσπονδία αὕτη θὰ ἐλάμβανε πᾶν μέτρον ὑπερασπίσεως ἑαυτῆς ἐν περιπτώσει προσβολῆς. Τὸ μέρος τὸ μᾶλλον ἐκτεθειμένον εἰς προσβολὴν θὰ ἦτον αἱ Ἰνδίαί. Ἡδυνάμεθα νὰ προσβληθῶμεν παρὰ τῆς Ρωσσίας ἐκ τοῦ μέρους τούτου. Ἀλλ' ἅμα ἐνωθῶσι 325,000,000 ἄνθρωποι καὶ δηλώσωσιν ὅτι θέλουσιν νὰ ἔχωσιν εἰρήνην μεταξὺ αὐτῶν, ἐπὶ τέλους θὰ εἶχον εἰρήνην μετὰ τοῦ κόσμου.

Ὁ Δρ. Ἀδὰμ Κλάρκ ἀνθιστάμενος εἰς τὸ εἶναι τὰς γυναῖκας ἱεροκήρυκας ἀστείως ἔλαβε τὴν ἐξῆς ἀπάν-

τησιν, «Ἐν μία ὄνος ἐπέπληξε τὸν Βαλαάμ, καὶ ἐν πτηνὸν τῆς αὐλῆς ἐπετίμησε τὸν Πέτρον, διατί ἡ γυνὴ νὰ μὴ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτιμᾷ τὴν ἁμαρτίαν;» Ἡ κατάταξις αὕτη μεταξὺ ὄνων καὶ πτηνῶν δὲν εἶναι βεβαίως λίαν περιποιητικὴ. Τὴν πρώτην παραβολὴν εὐφωῖς ἀντέκρουσε μία μαύρη ἡτις ποτὲ ὑπῆρξε δούλη: «Ἴσως μία λαλοῦσα γυνὴ εἶναι ὡς ἡ ὄνος, εἶπεν αὕτη, ἀλλὰ δύναμαι νὰ σᾶς εἶπω ἐν πρᾶγμα—ἡ ὄνος εἶδε τὸν ἄγγελον, ἐνῶ ὁ Βαλαάμ οὐδὲν εἶδεν αὐτόν.»

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἐκ τῆς πρωτεύουσας τοῦ Μαυροβουνίου ἀναφέρονται: τ' ἀκόλουθα χαρακτηριστικὰ τῆς ἠθικότητος τοῦ λαοῦ ἐκείνου. Ἀπὸ 25 ἐτῶν οὐδὲν κακούργημα συνέβη ἐπὶ ἰδιοτελεῖ σκοπῷ, ἀπὸ ἐνὸς δὲ καὶ ἡμίσεως αἰῶνος οὐδεμίαν αἰτησίαν διζουρίου ἐγένετο, τούτου ἐπιτρεπομένου μόνον τῇ αἰτήσεϊ τῆς γυναικὸς.

* * * Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας αὐτοπροσώπως παρασταται εἰς τὴν ἐνέργειαν δοκιμασιῶν νέων μηχανημάτων. Ἐφευρέτης τις ἐν Βρασιλίᾳ ἐσχάτως ὑπέβαλε μηχανήμα δι' οὗ ἠδύνατο νὰ σταματήσῃ ἀμαξοστοιχία ἐν πλῆρει ὀρμῇ τρέχουσα. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐπέβη αὐτῆς τῆς ἀμαξοστοιχίας καὶ ὅταν ὁ μηχανικὸς εἶδεν ἐξαίρτης βράχον κείμενον πρὸ τῆς ὁδοῦ βλαῖς δυνάμεσιν ἐνήργησε τὴν ἀναχαίτησιν τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἡτις πρᾶγμα ἐστάθη. Ὁ βράχος ὅμως ἐυρέθη κατασκευασμένος ἐκ χάρτου, τῆσθεϊ ἐκεῖ τῇ διαταγῇ τοῦ αὐτοκράτορος.

* * * Γενομένης προτάσεως ἐράνου πρὸς συλλογὴν χρημάτων ἐκ τῆς προσόδου τῶν ὀπίων νὰ χορηγῆται σύνταξις εἰς τὸν πρῶτον πρέδρον τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν στρατηγῶν Γρᾶντ, συνήχθη τὸ ποτὸν 141,000 δολλάρων.

* * * Ἡ εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων κατὰ τοὺς δέκα μῆνας ἐνεστώτος ἔτους εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτεῖας ἀνήλθεν εἰς τὴν ἀξίαν 651,000,000 δολλ. ἡ δὲ ἐξαγωγή κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα εἰς 707,000,000 δολλάρια.

* * * Τὸ χρέος τῆς πόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης ἀνίσταται εἰς 187,279,419 δολλάρια ἢτοι 686,397,095 φράγ. ἦτοι εἶναι τριπλάσιον τοῦ δημοσίου χρέους τῆς Ἑλλάδος.

* * * Κατὰ τινε ἔκθεσιν τοῦ Νομάρχου Παρισίων ὑπῆρχον ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ 1692 παῖδες ἀστεγοὶ καὶ παρ' οὐδὲν ζητούμενοι· ἐκ τούτων 80 ἦσαν θήλια. Ἐκ δὲ 219,000 παιδῶν μεταξὺ τοῦ 6 καὶ 14 ἔτους ἡλικίας οἱ 7,000 εἰς οὐδὲν φοιτῶσι σχολεῖον.

Ἄβουσι Αἰνίγματος Η'.

Κωνστατινούπολις.

Ἐλυσαε αὐτὸ οἱ κκ. Στ. Νικολοῦδης, Γ. Α. Παναγιωτόπουλος (Ἀθηῶν), Π. Κ. Ἀποστολίδης (Πειραιῶς), Σ. Δ. Κιφιώτης (Πατρῶν), Γ. Ν. Βούλγαρης (Ἰθρᾶς), Πλάτων Φ. Σκοῦρσος, Ἀχιλεὺς Ζαριφάκης, Ραδάμανθης Γ. Κρούσων, Π. Στεφανίδης (Σαύρων), R. Birubach (Βερολίνον).

ΓΡΙΦΟΣ 5.

Σεὸς πολέμου ἕρος Θεσσαλίας

Ἰανουάριος
Φεβρουάριος
Μάρτιος
Ἀπρίλιος

Θαι Π R Εἶπα T

Πλάτων Φ. Σκοῦρσος.